

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 12. 5. 2023 v senátě složeném z jeho předsedkyně Mgr. Bc. Lucie Bočkové a přísedících Jany Hrdinové a Mgr. Daniela Továrnického

takto:

Obžalovaný

narozený [redacted] v [redacted] k trvalému pobytu přihlášenému na adrese [redacted]
[redacted], naposledy bez zaměstnání,

je vinen, že

dne 27. září 2021 v přesně nezjištěném čase v dopoledních hodinách v bytě na adrese [redacted]
[redacted] v ložnici přilehl do postele k dceři své družky, nezletilé [redacted]
narozené [redacted], a v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud nezletilou začal osahávat na prsou, nejprve přes triko a pak i pod trikem, poté ji hladil přes oblečení mezi nohama, čemuž se nezletilá bránila odstrkováním jeho ruky a žádostí, aby to nedělal, tohoto projevu odporu nezletilá však nedbal, ve svém jednání pokračoval a začal nezletilá svlékat kalhoty, když se nezletilá stále bránila odstrkováním jeho ruky, uchopil její ruku tak, aby ho nemohla dále odstrkovat, svlékl jí kalhoty nad kolena a hladil ji přes kalhotky na přirození, pak jí stáhl nad kolena i kalhotky a zasunul jí prsty do přirození, kde s nimi hýbal, nezletilá [redacted] se mu snažila i v tomto jeho jednání zabránit odstrkováním jeho ruky a opakováním žádosti, aby jí to nedělal, svého jednání po chvíli zanechal a z ložnice odešel, přičemž takto jednal přesto, že mu bylo známo, že [redacted] ještě nebylo patnáct let,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

t e d y

násilím donutil jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody ve výměře čtyř let (4 let).**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému [REDAKCE] ukládá povinnost uhradit poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE] aktuálně umístěna v [REDAKCE], na náhradu nemajetkové újmy částku 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se nezletilá poškozená [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], aktuálně umístěna v [REDAKCE], odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění :

1. Dne 27. 1. 2023 podala státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni obžalobu na obviněného [REDAKCE] pro skutek popsáný ve výroku tohoto rozsudku, v němž spatřovala zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
2. Obžalovaný na počátku hlavního líčení prohlásil svoji vinu skutkem popsáným v podané obžalobě, souhlasil s popisem skutku i s jeho právní kvalifikací. Vzhledem ke skutečnosti, že prohlášení viny obžalovaného je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a nebylo v přípravném řízení porušeno právo jmenovaného na obhajobu, rozhodl soud o přijetí tohoto prohlášení viny ve smyslu § 206c odst. 6 trestního řádu. Dokazování tak nebylo prováděno k prokázání viny, bylo prováděno jen k osobě obžalovaného za účelem rozhodování o druhu a výši trestu a dále rozhodnutí o výši způsobené škody.
3. Podle § 129 odst. 2 trestního řádu rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť po vyhlášení rozsudku se státní zástupkyně a obžalovaný (ten ve vztahu k výroku o trestu) vzdali práva na odvolání a obžalovaný současně prohlásil, že si nepřeje, aby odvolání v jeho prospěch podaly osoby k tomu ze zákona oprávněné. Státní zástupkyně i obžalovaný rovněž prohlásili, že netrvají na písemném odůvodnění. Ve vztahu k výroku o náhradě nemajetkové újmy si státní zástupkyně i obžalovaný ponechali lhůtu.

4. V rámci adhezního řízení uplatnila poškozená řádně a včas prostřednictvím své zmocněnkyně Mgr. ■■■■■ nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu ve výši 200 000 Kč (č. l. 31, 215).
5. V případě poškozené se jedná o nárok na náhradu nemajetkové újmy ve formě duševních útrap. Při rozhodování o uplatněném nároku na nemajetkovou újmu v penězích je třeba vycházet z právní úpravy obsažené v zákoně č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Samotný § 2951 upravuje způsob náhrady škody a z odstavce druhého daného ustanovení vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Z § 2956 citovaného zákona vyplývá, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. § 2957 upravuje způsob a výši přiměřeného zadostiučinění. Je z něj zřejmé, že způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jímí jsou úmyslné způsobené újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků, jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. S ohledem na výslovné zdůraznění § 43 odst. 3 trestního řádu, že v adhezním řízení v rámci trestního řízení je možno navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v tomto případě v úvahu (jak to obecně připouští ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku).
6. Poškozená je dle § 2 zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, zvláště zranitelná oběť. Obžalovaný byl ve vztahu k ní v nadřazené pozici jako dospělá osoba a partner její matky. Sám obžalovaný uvedl v případném řízení, že mu v určité fázi vývoje jejich vztahu sama chtěla říkat tati. Ke spáchání trestného činu došlo v září roku 2021, přičemž poškozená oslavila své ■■■■■ narozeniny v ■■■■■ předmětného roku. Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská klinická psychologie (č. l. 147 – 164), zpracovaného k osobě poškozené v přípravném řízení PhDr. ■■■■■ ■■■■■ přesto poškozená chováním připomíná spíše dítě ■■■■■ až ■■■■■ školního věku a je infantilní. Ač chápala nepřijatelnost jednání obžalovaného, jeho motivaci příliš nerozuměla. Nebyla tedy schopna účinné kompetentní obrany proti jeho protiprávnímu jednání. Intelektová výkonnost poškozené je podprůměrná. Na alternovaný osobnostní vývoj poškozené má velký význam letitá deprivací zkušenost, neboť poškozená je odloučena od matky a svěřena do ústavní výchovy. Díky tomu se sociálně nepřijatelnými způsoby snaží získat zájem druhých, bojuje o nosné vztahy a živí málo realistické naděje vyrůstat v rodině matky. V důsledku stereotypů majících uklidňující význam se sebepoškozuje. Ač obžalovaný tvrdil, že se projednávaného jednání dopustil pod vlivem alkoholu, nic to nemění na skutečnosti, že poškozenou znal a ze své pozice využil svého postavení za účelem dosáhnout svého cíle bez ohledu na věk a duševní stav poškozené, která se nemohla účinně bránit. Ač dle znalkyně je primárním zdrojem duševních potíží poškozené její deprivací realita ve spojení s emočním reaktivním stylem, jednání obžalovaného ji oddálilo od jejích tužeb a lze na ně pohlížet jako na faktory podstatně prohlubující její již tak nemalé duševní obtíže.
7. Jednání obžalovaného lze považovat za velmi závažný zásah do integrity poškozené a to především do integrity duševní. Tento zásah soud spatřuje nejen v samotném protiprávním jednání obžalovaného, ale také v následcích, které díky této události poškozená pocítuje. Obžalovaný v současné době stále žije s matkou poškozené a v důsledku toho neprobíhají pravidelné návštěvy poškozené u matky, které jsou pro ni, s ohledem na výše uvedené, nepostradatelné. Je nutné však podotknout, že v této části odpovědnost za absenci návštěv nese současně matka poškozené, a to i přes to, že ji ke sdílení společné domácnosti s obžalovaným údajně motivují finanční důvody.

8. To vše tedy odůvodňuje závěr, že jsou v daném případě dány podmínky pro ochranu osobnosti poškozené ve smyslu § 2971 občanského zákoníku, neboť nepostačuje toliko zadostiučinění podle § 2894 odst. 1, 2 citovaného zákona. Pokud však ze strany zmocněnkyně poškozené bylo navrženo, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu v penězích v částce 200 000 Kč, pak se podle názoru soudu jedná o návrh neodpovídající současné aktuální judikatuře, kdy je třeba zohlednit, že takto vysokou částku by soud přiznal v případě, kdy by došlo k opakovanému zneužití a pokud by poškozená měla trvalé následky. Toto se však neprokázalo a s ohledem na skutečnost, že se jednalo o pouze jediný exces obžalovaného, byla částka stanovena ve výši 100 000 Kč, která je odpovídající všem shora vymezeným hlediskům a odpovídá rozhodným okolnostem. Se zbytkem svého nároku tedy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. května 2023

Mgr. Bc. Lucie Bočková, v. r.
předsedkyně senátu